

متن پرسش

سلام استاد عزیز: ۱. در نماز باید خیال ما از حوادث و کارها و بحث و... خالی باشد درست. ولی استاد عزیز مگر می شود خیال خالی بماند؟ سوال من این است کسانی که نمازشان با حضور قلب است در خیالشان چه می گذرد؟ آیا خیالشان خالی از صورت است؟ ۲. برای مبتدی ها چگونه باید باشد؟ جایگاه خیال در نماز کجاست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عرایضی در شرح کتاب «آداب الصلوة» حضرت امام در این مورد شده است، خوب است تمام آن کتاب را با شرح صوتی آن دنبال فرمایید. آری! وقتی در بیرون نماز از هر مظهري به حضرت حق منتقل شدیم، و همه چیز را آینه‌ی حق یافتیم، در نماز که خلوتگاه بین عبد و ربّ است؛ این ارتباط شدیدتر می شود و با خدایی که در همه چیز با او آشنا شدیم مأنوس می گردیم و مظاهری را مدّ نظر قرار می دهیم که به تمامه آینه‌ی نمایش حق اند و در همین رابطه حضرت صادق «علیه السلام» می فرمایند در نمازتان یکی از ائمه «علیهم السلام» را مدّ نظر قرار دهید. در این رابطه در کتاب «چگونگی فعلیت یافتن باورها» عرایضی شده است. موفق باشید